

Sygn. akt IV P 59/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Maja Snopczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2023 roku w Ś.

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powoda J. S. następujące kwoty:

a) 2.101,00 zł netto tytułem wynagrodzenia chorobowego za luty 2020 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 01 marca 2022 roku do dnia zapłaty;

b) 4000 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zakupu materiałów budowlanych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 28 lutego 2022 roku do dnia zapłaty;

c) 4.173,12 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 03 sierpnia 2022 roku do dnia zapłaty;

d) skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 5.412,50 zł od dnia 28 lutego 2022 roku do 28 czerwca 2022 roku;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III. wyrokowi w pkt I a) i c) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 4.850 zł brutto;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w (...) kwotę 750 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód J. S. – po sprecyzowaniu żądania - wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w W.

- kwoty 2.101,00 zł netto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 marca 2022 roku do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia chorobowego za luty 2020 roku,

- kwoty 4000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 lutego 2022 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu poniesionych kosztów zakupu materiałów budowlanych,

- kwoty 4173,12 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 sierpnia 2022 roku do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

- skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 5.412,50 zł od dnia 28 lutego 2022 roku do 28 czerwca 2022 roku.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że dokonywał zakupów i rozliczeń z podwykonawcami w imieniu pozwanej własnymi pieniędzmi, które miały być zwrócone i nie otrzymał ich do dnia dzisiejszego, nie otrzymał ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy ani wynagrodzenia chorobowego za luty.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) sp. z o.o. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że miała intencję rozliczyć się z powodem, jednakże strony pozostawały w sporze co do wysokości tego rozliczenia, powód nie odpowiedział na pismo pozwanej; podniosła, że dokonała na rzecz powoda przelewu kwoty 5400 zł która jej zdaniem wyczerpuje należność wobec powoda. Pozwana podała też w wątpliwość wysokość kwoty żądanej przez powoda podnosząc, że załączniki do pozwu nie dowodzą tego, że zakupów tych powód dokonywał w imieniu pozwanej.

W toku postępowania powód cofnął powództwo co do zapłaconej przez pozwaną kwoty 5.412,50 zł tytułem zwrotu kosztów zakupów materiałów budowlanych.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód J. S. był zatrudniony u pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. dnia 1 października 2021r. (początkowo na okres próbny a następnie od 1 stycznia 2022 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony) w wymiarze pełnego etatu na stanowisku specjalisty ds. technicznych za wynagrodzeniem 4850 zł brutto.

Dowody:

- akta osobowe w załączeniu

Powód prowadził budowy i dostawał polecenie wyjazdu na budowę poza miejsce zamieszkania. Powód pracując u pozwanej robił zakupy materiałów budowlanych i płacił początkowo kartą firmową, potem wprowadzono nowe zasady i powód płacił gotówką, zaś po powrocie z prac budowlanych to rozliczano. Początkowo powód dostawał zaliczki na swoje konto, resztę dokładał ze swoich środków, a potem pracodawca zwracał różnicę. Okres zwrotu zaczął się wydłużać, zakupy i koszty budowy wzrastały szybciej niż wpływały zaliczki. Głównym zadaniem było wykorzystanie czasu na delegacji i wykonanie jak największej ilości prac. Co tydzień pracownicy zjeżdżali, pan D. mówił, że w poniedziałek się rozliczy, potem dzwonił w niedziele, że powód ma jechać bezpośrednio na budowę z ludźmi a on dowiezie pieniądze. Powód na polecenie pana D. musiał pilnie wypłacić za pracodawcę firmie dekararskiej za skończony etap prac 4000 zł. Kiedy zaległość wzrosła o kolejne 400 zł powód postanowił więcej nie płacić ze swoich środków.

Potem powód był na zwolnieniu lekarskim przez pół roku i nie dostał wynagrodzenia chorobowego od pracodawcy.

Dowody:

-zeznania powoda e-protokół k. 91-92 płyta k. 93

-wyliczenie zaległości przez powoda k. 5, 31

-potwierdzenia bankowe k. 6-25, 32-46

W dniu 28 czerwca 2022 roku pozwana wysłała przelewem powodowi kwotę 5412,50 zł tytułem rozliczenia zakupu materiałów budowlanych.

Dowody:

-potwierdzenie przelewu k. 67

Powód 2 sierpnia 2022 roku po powrocie ze zwolnienia lekarskiego rozwiązał umowę o pracę w trybie natychmiastowym z winy pracodawcy. Powód nie wykorzystał 18 dni urlopu wypoczynkowego. Ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosi 4.173,12 zł.

Dowód:

-zeznanie powoda e-protokół k. 112 płyta k. 114

- lista płac k. 66

W tak ustalonym stanie faktycznym**Sąd zważył:**

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania powoda, jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie. W odpowiedzi na pozew zawnioskowano o przesłuchanie K. D. (1), co prawda wskazano, że ma być przesłuchany w charakterze świadka, jednak z treści pełnomocnictwa wynika, że K. D. (1) był pełnomocnikiem spółki, a także umocowany był do składania zeznań w imieniu strony pozwanej. Wobec niestawiennictwa K. D. (2) sąd pominął dowód z jego zeznań.

Powód po sprecyzowaniu żądania domagał się zasądzenia kwoty 2.101,00 zł tytułem wynagrodzenia chorobowego za luty 2020 roku, 4000 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu materiałów, 4.173,12 zł brutto tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 5.412,50 zł od dnia 28 lutego 2022 roku do 28 czerwca 2022 roku.

W pierwszej kolejności odnieść się należy do żądania zwrotu wydatków poniesionych przez powoda w imieniu firmy tytułem zakupu materiałów, płatności podwykonawcom i innych kosztów.

Powód ostatecznie domagał się zasądzenia kwoty 4000 zł wraz z odsetkami. Sąd w tym zakresie dał wiarę zeznaniom powoda i dostarczonym przez niego dokumentom. Powód przedstawił swoje zestawienie wydatków, wskazując na co zostały przeznaczone oraz potwierdzenia transakcji kartą, a także korespondencję mailową wysyłaną do strony pozwanej. Z dokumentów przedłożonych przez powoda wynika także, że strona pozwana dokonywała przelewów na konto powoda tytułem zwrotu różnych kosztów. Potwierdza to zeznania powoda, że u strony pozwanej była praktyka, że to pracownik (a konkretnie powód) ponosił pewne koszty związane z prowadzoną budową, a następnie pracodawca zwracał te koszty. Powód w swoich zeznaniach szeroko opisał okoliczności związane z pokrywaniem przez powoda kolejnych kosztów związanych z budową i zaprzestanie zwrotu tych kwot. Strona pozwana nie przedłożyła żadnych dokumentów na potwierdzenie, że należności zostały powodowi w całości zwrócone. Dołączono potwierdzenie przelewu na kwotę 5412,50 zł tytułem zwrotu za materiały budowlane, jednak nie przedstawiono żadnego wyliczenia ani zestawienia. Dodatkowo osoby reprezentujące stronę pozwaną nie złożyły zeznań, co powoduje, że materiał dowodowy ograniczony jest do dokumentów i zeznań powoda. Podkreślić należy, że to na stronie pozwanej jako na pracodawcy spoczywał obowiązek prawidłowego rozliczenia pracowników, którzy ze swoich środków ponosili koszty związane z wykonywaną pracą.

Powód żądał także zasądzenia wynagrodzenia chorobowego za okres od 2 do 14 lutego 2022 roku w kwocie 2101zł netto. Zgodnie z art. 92 §1 pkt1 kp pracownikowi za czas niezdolności do pracy wskutek choroby łącznie do 33 dni,

a przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia trwającej łącznie do 14 dni pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu. Bezsprzeczne było, że powód był w tym okresie pracownikiem strony pozwanej, zaś strona pozwana nie kwestionowała faktu, że powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Jednocześnie nie wykazała, aby za ten okres zapłaciła powodowi wynagrodzenie, nie zakwestionowała także wysokości kwoty wskazanej przez powoda. W związku z powyższym należało uznać, że powodowi nie wypłacono wynagrodzenia chorobowego za okres od 2 do 14 lutego 2022 roku w kwocie 2101 zł netto i kwotę tę należało zasądzić na rzecz powoda.

Powód domagał się także zasądzenia kwoty 4.173,12 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Podstawą prawną roszczenia o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy jest przepis art. 171 kp zgodnie z którym w przypadku niewykorzystania przez pracownika przysługującego mu urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Zasady obliczania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop określają zaś przepisy Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 roku w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. z 1997 roku, Nr 2, poz.14, z późn. zm.). Strona pozwana nie kwestionowała wymiaru urlopu przysługującego powodowi z uwagi na staż pracy, ilości dni urlopu wypoczynkowego wykorzystanego, tym samym ilości dni urlopu zaległego, zaś wysokość należnego za 18 dni ekwiwalentu wynika z wyliczenia strony pozwanej (k. 66).

W tym miejscu przywołać należy stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 29 marca 2001 r. (I PKN 336/00) „z dniem rozwiązania stosunku pracy prawo pracownika do urlopu wypoczynkowego w naturze przekształca się w prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. W tym też dniu rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczenia o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane w naturze, a nieprzedawnione urlopy wypoczynkowe”

Wskazać należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami i powołanym wyżej stanowiskiem Sądu Najwyższego, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy należy się pracownikowi po rozwiązaniu stosunku pracy i oblicza się go mnożąc ilość niewykorzystanych dni urlopu przez stawkę ekwiwalentu. Tym samym powodowi przysługiwał ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 4.173,12 zł brutto.

Za zwłokę w zapłacie należności zgodnie z treścią art. 481 kc wierzycielowi przysługują odsetki za opóźnienie w wysokości ustawowej (przy braku - jak w niniejszej sprawie – innej umowy stron). Odsetki za opóźnienie zasądzono od daty wymagalności.

Powód domagał się także skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 5.412,50 zł od dnia 28 lutego 2022 roku do 28 czerwca 2022 roku. skoro należność ta została wypłacona przez pracodawcę dopiero w dniu 28 czerwca 2022 roku, zaś powinna zostać wypłacona 27 lutego 2022 roku, to powodowi należą się skapitalizowane odsetki.

Jak wskazano powyżej powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 5412,50 zł wypłaconej w toku postępowania i na podstawie art. 203 § 1 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc należało w tym zakresie umorzyć postępowanie.

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów zasadzono od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz powoda J. S.:

2.101,00 zł netto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 marca 2022 roku do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia chorobowego za luty 2020 roku,

4000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 lutego 2022 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu poniesionych kosztów zakupu materiałów budowlanych,

4173,12 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 sierpnia 2022 roku do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 5.412,50 zł od dnia 28 lutego 2022 roku do 28 czerwca 2022 roku,

a w pozostałym zakresie umorzono postępowanie.

Art. 477² §1 kpc stanowi, iż zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Wobec tego Sąd w punkcie III wyroku nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 4.850,00 zł brutto (wynikającej z umowy o pracę).

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 750 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych - opłaty od pozwu, od której uiszczenia której powód był ustawowo zwolniony.